

մարդկային անձամբն՝ ապա Քրիստոսին երկու անձինք են,
 425 և գտանիս Նստոր: Արդ աստուած բանն անեաց իւրով
 մարմնովն և արամեցաւ իւրով հոգւովն և անտրտում է
 իւրով աստուածութեամբն. և ոչ են երեք, զոր աւրինակ
 ծնաւ ի Հաւրէ և ծնաւ ի մաւրէ և ոչ է երկածին, այլ
 միածին:

3-

G ճառքնա. 943 (=Կար. 923), տես վերևը:
 [Էջ 120ա—121ա]

ԵՐԱՆԵՂՈՅՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՍԻՆԵԱՅ ԵՎԻՍԿՈՊՈՍԻ
 ՅԱՊԱԳԱ ՀԱՒԱՏՈՅ.

Երկնահրաշ և աստուածարեալ ժողովն որ ի Նիկիայ
 եղեալ վասն Ադիոսի ի Կոստանդինոսէ թագաւորէ: Զի
 աղեքսանդրացին այն արարած զՈրդին Աստուծոյ դա-
 ւանէր, վասն որոյ ժողով եղեալ ազգամամբ սուրբ Հոգ-
 3 ւոյն, տարամերժեալ պարաբարձումն լինէր նմա: Եւ լու-
 սաւորէին զեկեղեցի աստուածասահման կանոնաւ՝ որ
 յերուսաղէմ եպիսկոպոս Մակարիոս, ի Հռովմ Յուլիոս,
 յԱղեքսանդրի Աղեքսանդրոս, յԱնտիոք Եւստաթիոս, ի
 Կոստանդինուպաւլիս Աղեքսանդրոս, ի Հայս սուրբն Գրի-
 40 գոր:

Իսկ Կոստանդինուպաւլսի ժողովն վասն Մակեդոնի
 հոգեմարտին եղև, որ հայհոյէր զՀոգին սուրբ և ոչ Հաւր
 և Որդւոյ յէութենէ ասէր, այլ որպէս արբանեակ և
 սպասաւոր հրամանաց Հաւր, որպէս զմի որ ի հրեշտակաց:
 43 Յաղագս որոյ ժողովեալ ի Կոստանդինուպաւլիս պատրիարք
 թուով հարիւր և յիսուն պարաբարձումն առնեն նմա և

Հոգեմարտ անուանեն: Եւ էր յերուսաղէմ եպիսկոպոս
Կիւրեղ, ի Հռոմ Գաւաղիոս, յԱղեքսանդր Տիմոթէոս, յԱն-
տիոք Մեղիտոս, ի Կոստանդինուպաւլիս Նեքտարիոս, ի
20 Հայս սուրբն Ներսէս:

Ապա յաւուրս փոքր Թէովդոսի այլ ոմն երևեալ թու-
նաւոր աւճապատիր վիշապազլուի Նեստոր անուն, որ
տարական[ոն] թղթով աղանդէր զաշխարհս: Զի էր հայրա-
պետ Կոստանդինուպաւղսի և զՍամոստացւոյն Պաւղոսի
25 զհայհոյութիւնն հաստատէր՝ շարայարմարութիւն զերկուց
բնութեանցն պատկանելով ի անաւրէնութիւն Բանին Աս-
տուծոյ: Ասան որոյ պատճառի ժողովեալ արքեպիսկոպոսք
երկերիւր ի հռչակեալն յեփեսոս անտարրական սրովն
հատանէին տարամերժելով ի տարաբնակ կոյս կղզեաց: Եւ
30 էր յերուսաղէմ եպիսկոպոս Յորենադ, ի Հռովմ Կղեստիա-
նոս, յԱղեքսանդր Կիւրեղ, յԱնտիոք Յովհաննէս, ի Կոս-
տանդինուպաւլիս Նեստոր հայհոյիչ, ի Հայս մեծն Սահակ:
Ապա յետ ելիցն երանելոյն Կիւրղի Աղեքսանդրացւոյ,
որ հեղինակ սիւնհոգոսին էր յեփեսոս, բորբոքէր նոյն
35 աղանդ ի Փշաբխանոսէ և ի Թեոդորիտէ: Եւ ոմն Եւտիքէս
հայհոյիչ ընդդիմադրէր հակառակ Փղաբխանոսի. զի նոքա
սոսկ մարդ ասացին զՔրիստոս, և Եւտիքէս համազոյ գոլ
զմարմինն սուրբ ի կուսէն ասէր: Ապա եղեալ երկրորդ
ժողով յեփեսոս ի նոյն թագաւորէն Թէովդոսէ, նզովեցին
40 զՓղաբխանոս և զԵւտիքէս: Իսկ Եւտիքէս զղջացեալ ըստ
ժամանակին խոստովանէր զյանցանս իւր, դաւանէր զղիւ-
բազոնն՝ տայր ժողովրդեանն և լինէր առ ժամն ընդունելի:
Եւ Փղաբխանոս և համախոհք իւր լուծեալք լինէին ի հայ-
րապետական պատուոյն ի Ռիոսկորոսէ հեղինակէ ժողովոյն:
45 Եւ էր յերուսաղէմ եպիսկոպոս Յորենադ, ի Հռովմ Ղևոն,
յԱղեքսանդր Դէոսկորոս, ի Կոստանդինուպաւլիս Փշա-
բխանոս, ի Հայս մեծն Սահակ:

Իսկ յետ փոխելոյն բարեպաշտ Թագաւորին Քէոզոսի՝
 Մարկիանոս Թագաւորէ։ Եւ վրէժխնդիր եղև լուծմանն
 50 Նեստորի, և ետ հրաման ինքնիշխան կամաւ. յաւետամ-
 բոխ սիւնհոգոս հանդիսանան ի Քաղկեդոն վեց հարիւր
 երեսուն և վեց եպիսկոպոս։ Որ և բազումք ի նոցանէ
 էին յեփեսոս ի յառաջնում և յերկրորդում ժողովոյն,
 որ ոչ կամաւ եկին ի Քաղկեդոն, զի զորքակեցին դարձեալ
 55 շինիցեն։ Քանզի ահ սպառնալեաց ի Թագաւորէն հասեալ
 պակեան ժողովն։ Զի նախ առաջին զերանելին Դէոսկորոս
 աքարտէին Եւտիքէ անուամբն և լուծեալ զնա յաքսորս
 ի Կիզիկոն. ապա և զՏիմոթէոս և զբազումս զայլս։ Եւ
 էր յերուսաղէմ եպիսկոպոս Յորենայ, ի Հռովմ Ղևովն,
 60 յԱղեքսանդր Դէոսկորոս, ի Հայս Սուրբն Սահակ։

4-

Զեռ. № 102 Դէորդ. Յուց. տես վերևը։
 [էջ 186ա]

Պնտրոս Սինեաց եպիսկոպոս ասէ.

Ծնանիւր Էմանուէլն մարդացեալ՝ յիմանալի բովս
 զմարդկութիւնն յաստուածութեանն հրացուցեալ. քան-
 զի աստուած է եւ ամենայն ինչ հետեւի սմա. թէպէտ
 5 ամպ եւ մէզ շուրջ զնովաւ, այլ ինքն լոյս է. թէպէտ
 եւ ի բաժակ մահու խոնարհի, այլ ինքն անմահ է եւ
 անապական։

ՆՈՐԻՆ։ Ի սուրբ եւ յանարատ կուսէն միացոյց իւր
 մարմին եւ արար երկնաւոր հաց, վասն իւր ի յերկ-
 40 նուստ իջիցն, եւ կոչեաց կերակուր և ըմպելի եւ կեցու-
 ցիչ ճաշակաւ զաց զնա։

58 G զՏիմոթէոս 60 G Դէոսկորոս 1 2. եպիսկոպոս 5 2.
 մեզ 6 2. խորարհի 8 2. միացոց 10 2. ընպելի

[Էջ 189բ]

Եւ դարձեալ Պետրոս ի ծննդեան Ճառին ասէ.

- Որպէս ի սկզբանն Բանն արտաք: եկեալ ի ծոցոյ Հաւր
անրաժանաբար ասէր՝ եղիցի լոյս, և մի ըստ միջէ զվե-
43 ցերեակն յանկէր աւուրց սքանչելագործութիւն, զոր
ի ձեռն տարաւրէնութեան ապականեալ կորոյս նախա-
հայրն, վասն որոյ անտանելի բերելով Որդւոյն քան զմար-
դասիրութիւնն՝ անապականաբար մարմնացաւ ի սրբոյ
կուսէն:
- 20 ՆՈՐԻՆ: Հին աւրէնքն և նոր բանն առժամայն աւրի-
նակն մշտնջենաւոր Հնորհի անապական տէր:

2. № 1989, 2, դրուած է 1699—1702 Փրկչ. Թուին.
Թուղթ, նոտր. վկայութեանց Հաւաքումն է Վարդան
վարդապետի:

[Էջ 83ա]

ՊԵՏՐՈՍԻ ՀԱՅՈԳ ՔԵՐԵՐՈՂԻ

- Քանզի աստուած է, որպէս և կամի առնէ. թէպէտ և
խոնարհի [ի] բաժակ մահո՛ւ՝ անմահ էր, թէպէտ և չար-
23 չարի, այլ լուծիչ է չարչարանայն:

ՆՈՐԻՆ յԵՏ ՍԱԿԱՆՈՐ

- Արդ այս ամենայն աստուածախտուն գործ է և ոչ մար-
դոյ լոկոյ, զի ծնաւ ի կուսէ աստուած թանձրացեալ
բնութեամբ մարդոյ՝ խառնեալ ընդ Աստուծոյ անբակ-
50 տելի խառնումն:

- 13 2. իսկսեանն 15-16 2. զվեցերեակն 17 2. որդոյն 18 2.
անապաբար 21 2. մշտնջենաւոր
Տ. 21-30 Սոյն հաստուածը կայ և № 1537, ի 2եռագրում, [Էջ
40 բ] որ է «Արմատ Հաւատոյ Յովհ. Մայրաթանեցւոյ», Թուղթ,
անթուական, նոտր: Այս ձեռագրի տարբերութիւններն են՝ տող
22 Մովսէսի Հայոց ի քերթողի 23 և որպէս 29 մարդ խառն՝ ալ
ընդ աստուած